

Stariši, ki dajete denar za šolske potrebnosti, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

je 28. julija zvečer ustrelil iz ljubosumnosti 23letni posestniški sin Alojz Debelak 17letno posestnikovo hčerko Kristino Polak. Ker je zagrešil ubijalec krvavo dejanje po zrelem prevdarku, je bil 16. t. m. v Celju obsojen na 15 let.

Slovenska Krajina.

Mačkovec. Za volitve se pripravljamo. Naš kandidat bo g. Fran Kerec. Prepričani smo, da zmagamo, ker bodo na naši listi sami možje poštnjaki. Odbor JNS se baje že pripravila na odhod. Mi jim želimo srečni »furt« in nam ne bo prav nič žal za nje. G. Benko baje hoče imeti svojo listo; pa se tudi tega ne bojimo.

Tišina. Tu je umrl 56 let star Gabor Janez, občinski tajnik. Za stan je bil pogreb. Pred dvema mesecema se je pri njem razlegala novomašna pesem in veselje. Vse domače je nenadna smrt zelo zadela, posebno sina kaplana Alojzija, ki je bil poklican k mrtvem očetju. Pogreba se je udeležilo ogromno ljudi in 14 duhovnikov in bogoslovcev. Naj počiva v miru. Preostalim zlasti sinu kaplanu naše iskreno sožalje. — Ko so se duhovniki vračali iz pogreba, se je zgodila nesreča. Konji so se splašili in g. Vojkovič, provizor si je polomil kost v nogi. G. šostarec, katehet je odnesel zdravo kožo, le hudo se je prestrašil, ko so konji z njim letali po polju.

Sv. Sebeččan. G. Bejek, župnijski upravitelj je v petek odpeljal 1000 romarjev iz svoje fare k Sv. Trojici v Slovenskih goricah.

Dolja Lendava. G. župnik Bakan Stefan je te dni odšel v Ljubljano na duhovne vaje. Sestra g. župnika odide iz lendavske župnije 21. sept. na trimesečni gospodinjski tečaj v Ljubljano. gđc. Barici želimo dober uspeh in da se zopet zdrava vrne.

Turnišče. Te dni nas je zapustila za vedno dobra krščanska mati Lutar Bara po domače Nenčova v starosti 70 let. Pokojna je dosti trpela, zlasti ko ji je sin odšel v Ameriko. Pokojna naj počiva v miru, sinu in ostalim pa naše iskreno sožalje!

Sobota. Letos bomo imeli slabo trgatav. Povsod je grozdje močno perjasto, ne bo toliko vina kot ga je bilo lansko leto. Siromašni ljudje bodo še težje zmagovali davke in razna plačila.

Dobrovnik. G. župnik Lejko Stefan je dal cerkev popraviti. Ker se v to svrhu ne pobira po župniji, se prosijo tisti, ki so dobre volje, da jo možnosti prispevajo.

Beltinci. Bližamo se koncu triletne dobe, odkar je JNS nasilnim potom združila občine. Ni se ozirala na želje in voljo ljudstva, marveč je prezrla vse. Pri tem pa je napravila pravo babilonsko zmešnjavo med občinami. Upamo, da bo sedanja vlada upoštevala želje občanov in bo po možnosti odpravila to zmešnjavo. Bivši JNS kolovodje pa se skrivajo pod raznimi imeni, ker so tako zmedeni, da ne vedo, pod kakšnim imenom bi si rešili politično življenje. Zpomnili si bomo vsa njihova dela in jih bomo pri prihodnjih volitvah vrgli iz političnega življenja!

to, da se izdela program za prepotrebno treznost in nraoobnovitveno delo v lavantinski škofiji. — Škofijski pripravljalni odbor.

Hoče pri Mariboru. Prosvetno društvo zopet začinja s svojim delom. V nedeljo 27. sept. bo v »Slomšekovem domu« vprizorilo veseligo v treh dejanjih »Poslednji mož«. Igra je polna veselih prizorov.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo »Zarja« začinja zopet z rednimi predstavami. S prireditvijo, ki se bo vršila v nedeljo 27. septembra, popoldne po večernicah v Društvenem domu, bo združena tudi Slomškova proslava, na kateri bomo pokazali, da tudi izven cerkve vemo, kaj Slomšek pomeni nam Slovincem, ki tako zelo potrebujemo svetnika. Spored prireditve je zelo pestro sestavljen ter bomo poleg lepega petja, deklamacij, govorskega zborja in govora slišali in videli tudi lepo dramo iz kmečkega življenja z naslovom »Gruda umira«. Igra je po vsebini zelo lepa in krasno pokaže ono veliko ljubezen do slovenske zemlje, ljubezen, ki jo je tudi škof Slomšek tako izrazito in velikokrat pokazal. Zato vabimo zlasti lenarške farane, katerim v prvi vrsti je namenjena Slomškova proslava, pa tudi vse naše sosede, da se v častnem številu udeležijo naše prireditve in tako pokažejo svojo ljubezen do škofa Slomškega, v čigar čast naj izzveni vsa prireditve. V nedeljo 27. septembra torej na svidenje v Društvenem domu!

Sv. Bolfenk pri Središču. Katoliško prosvetno društvo Sv. Bolfenk pri Središču ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo 27. septembra v krostorih Kmečke hranilnice in posojilnice ob treh popoldne, z običajnim dnevnim redom. Cenjeno članstvo naj prinese seboj v potrdilo društvene izkaznice. Pridite vsi!

Sv. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo v št. Andražu vprizori v nedeljo 27. t. m. lepo in zanimivo igro »Vrnitev« v tukajšnjem Društvenem domu ob treh popoldan. K obilni udeležbi domačini kakor tudi sosedni prijatelji vljudno vabljeni!

Ljutomer. Preteklo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni letni občni zbor, na katerem so dosedanji odborniki podali svoja poročila o delovanju društva v pretekli sezoni. Pomnožilo se je število članov na 346, imeli pa smo 6 sej, 9 oderskih prireditev, 5 večjih pro-

Treznostni dan v Mariboru. V nedeljo po obletnici smrti služabnika božjega Antona Martina Slomškega 27. t. m. bo v Mariboru »Treznostni dan«. Prireditve bo na čast Slomšku, ki je veliko delal za nraoobnovo našega slovenskega ljudstva. Spored bo sledeči: Ob pol-

10. uri popoldne v stolnici pridiga in slovesna sv. maša. Ob 11. uri zborovanje v dvorani Zadrudne gospod. banke: 1. Otvoritev. 2. Slomšek in treznost (prelat dr. Kovačič). 3. Vzroki nraoobnovnosti in pijačevanja pri nas (dr. Meško Josip). 4. Verske in kulturne organizacije v službi treznostnega in nraoobnovitvenega dela (prof. Sekolec). 5. Citanje resolucij. Vabimo na Treznostni dan mariborsko občinstvo in zastopnike naših verskih in prosvetnih organizacij iz cele škofije. Treznostni dan naj služi v

»Se dotakniti se ga nočem. Rajši od lakote umrem.«

»Od Jerce ga boš vzela, kaj?«

»V vodo ga vržem, v ogenj —«

»Da si taka, Pavla, tega ne bi bil verjel.«

»Nič nisem taka! Nekaj pa nase vendar dam.«

Zmajal je z glavo in spravil denar in hranilno knjižico. Pavla je sukala prstan na roki in se ni mogla odločiti. Od bridkobe se ji je spačil obraz. Snela je zlati obroček, ga držala trenutek v roki, zopet nataknila, potem pa naglo spet snela in potisnila pred Ravnjaka. Ta jo je z očmi presunil, pobral prstan in ga vtaknil v telovnik. Tedaj je dekle polglasno zaječalo. Hitro pa se je zbrala in zašepetala:

»Da, prav je tako.«

»Pavla, ako te veseli, ti ga dam,« je rekel.

»Ne! Imej ga!« ga je zavrnila. »Peče me na roki.«

Zopet sta obsedela, ne da bi spregovorila. Iznenada je vstala Pavla, ki se je zdaj le z največjo silo premagovala, da ni na glas zaihtela, in je s tresočim se glasom dejala:

»Zdaj te prosim: pojdi!«

Zalostno jo je pogledal, ko je stala pred njim tako lepa v svoji zadušeni bolesti:

»Pavla, ali se ločiva brez zamere?«

»Da, Franc, brez zamere! Jaz ti ničesar ne zamerim, ti pa meni ničesar ne zameri! — Zdaj pa pojdi!«

»Če tako hočeš, bodi — pa pojdem,« je dejal in vstal. »Enkrat pa še pridem.«

»Nikar! Za božjo voljo te prosim: nikar!«

Dala mu je roko, ki je bila mrzla ko led:

»Zbogom, Franc!« se je stresla in zaihtela, potem pa zbežala mimo začudene sestre vratarice.

Ravnjak ni vedel, kako je prišel spet na cesto. Ni čul mestnega vrvenja, ni videl ljudi: v duši mu je odmeval dekletov zadnji ihteči pozdrav.

Strašno ga je prevzelo slovo od ljubega dekleta. Doma na Ravnah so si pošepetavali, da ga je ta pot v Maribor za več let postarala. Zaman je upal, da se bo s Pavlo lepo pobotal in si tako povrnil svoj dušni mir; bil je nemirnejši kakor kdajkoli poprej. Noč in dan ga je skrbelo, kaj bo zdaj s Pavlo. Ko bi vsaj denar bila vzela! Kar tako to ni moglo ostati...

Prihodnje dni je iskal priložnosti, da bi se pogovoril z Jerco. Ko pa ji je hotel dati za Pavlo denar in hranilno knjižico, ga je še bolj rezko zavrnila kakor Pavla. Ravnjaku, ki je na svojo veljavo kaj dal, se je to zdelo hudo ponižanje. Zdaj je hotel na vse pozabiti in si ubiti vsako misel na dekle.

(Dalje sledi.)

Zaprli so jih v sedem zabojev in spravili z letalom v London, od koder so z ladjo nadaljevale potovanje v Kanado.

Prvi izdelovalec papirja ni človek.

Kaj bi počeli danes, če bi ne znali izdelovati papirja iz lesa. Pravijo, da je človek izumil, kako se to dela. V resnici pa so papir iz lesa že davno izdelovale ose. Od njih se je naučil človek. Neki Schäffer je v drugi polovici 18. stoletja opazoval ose, kako delajo svoja gnezda. Pri tem se je domislil, da bi bilo dobro, ko bi jih poizkusil posnemati. In posrečilo se mu je na ta način izdelati snov, ki je bila podobna papirju. To je bil začetek papirne industrije.